

Lähtökohta:

Jeesuksesta viimeaikoina esitetyt väitteet ovat rajusti ravistelleet perinteistä Jeesus-kuvaa. On suoraan väitetty, että perinteinen käsitys Jeesuksesta perustuu tahalliseen vääristelyyn ja lähteiden pimittämiseen. Onko todella näin? Olisiko Jeesus itse voinut olla valehtelija?

Jeesukselta kysytiin, kun häntä tuomittiin, että onko hän Jumalan poika. Hän vastasi myöntävästi. Valehteliko hän? Jos näin oli, hän oli ehkä historian törkein valehtelija. Hän olisi ollut tietoisesti paha ihminen. Hän olisi ollut suunnitelmallinen pahuudessaan, ja hän olisi todennäköisesti tavoitellut rahaa ja vaikutusvaltaa valheellaan. Edellä mainittu ei kuitenkaan sovi yhteen hänen olemuksensa kanssa. Jeesus oli epäitsekäs, aito ja armahtava, totuuden puhuja, joka paljasti uskonnollisten johtajien teeskentelyn. Hän ei saavuttanut toiminnallaan henkilökohtaista etua, vaan menetti kaiken, koska piti kiinni sanoistaan loppuun saakka.

Paljon huonompaa valetta ei Israelissa asuva juutalainen olisi voinut keksiä, kuin väittää olevansa Jumala ja vanhan testamentin luvattu Messias. Sellaisen väittäjä asetui suoraan hengenvaaraan. Tietoisesti valehtelijan rooli ei istu Jeesukseen...

Mutta entä tiedostamaton valehtelu? Oliko Jeesus mielisairas? Jeesus julisti olevansa luvattu Messias. Ne jotka sanovat uskovansa häneen suurena ihmisenä, suurena opettajana, mutta ei todellisena Messiaana, ovat ongelman edessä. Messiaaksi julistautuva ihminen kuuluu mielisairaalan. Väite omasta jumalisuudesta on tuttu mielisairaalan psykiatreille. Eikö Jeesus uskonut itse harhaansa 100% :sti, eikä siten ymmärtänyt todellisuutta?

Mutta Jeesuksen persoonallisuus ei viittaa mielenhäiriöön. Hän oli tasapainoinen, rauhallinen, viisas, luova, avoin, antelias. Lisäksi hänen opetuksensa ja elämänsä ovat sopusoinnussa keskenään. Hän oli mielenterveyspotilaan vastakohta. Jeesus eli sellaisessa paineessa, että mielisairaus olisi tullut esille. Jeesus siis ilmeisesti oli täysijärkinen.

Entä jos hän oli mystikko tai itämainen guru, kuten New Age piireissä ajatellaan? Ehkä Jeesus kävi Intiassa, kuten väitetään, ja näki kaikissa olevan jumalallisuutta ja eri uskontoja yhdistäviä piirteitä? Tätä vastaan kuitenkin on se fakta, että Jeesus oli juutalainen. Juutalaiset olivat monoteisteja. Ja monoteismi on täysin idän uskontojen vastakohta. Lisäksi Jeesus itse väitti olevansa VT:ssa kerrottu Jumala (esim. Jeesuksen monet "minä olen"-lauseet) ja Messias. Jeesuksen matkat Intiaan ovat 1800-luvulla syntynyt myytti. Tällaisilla väitteillä ei ole minkäänlaista historiallista pohjaa. Jeesus ei siis ole voinut käytännössä olla itämainen guru.

Raamatun evankeliumeista ei voida tehdä muuta johtopäätöstä kuin että hän on se, joka sanoo olevansa eli Messias. Jää siis vain ne vaihtoehdot jäljelle, että Raamattu ja sen evankeliumit ovat totta. Tai sitten Raamattu ja sen evankeliumit eivät pidä historiallisesti paikkaansa, eli ovat seipitettyjä taruja ja mytologioita.

Tämä on nykyään yleinen väite. Tutkitaanpa sitä hiukan. Raamatun evankeliumien luotettavuus? On väitetty että uusi testamentti on alkukirkosta lähtenyt kertomus, joka ei välttämättä ole tietoinen valhe, mutta se olisi hiljalleen syntynyt väritetyistä uskonnollisista kertomuksista, joiden tarkoitus oli korottaa Jeesusta. Ne antaisivat oikean kuvan alkukirkon uskosta, mutta ei historiallisesta Jeesuksesta. Jeesus olisi siis myytti. Lisäksi väitetään, että todellisen Jeesuksen ja evankeliumien kirjoittamisen välillä on voinut tapahtua paljon muuntumista. Kuvauksia olisi liioiteltu, tapahtumia ja lausumia seipitetty, epähistoriallista aineistoa olisi sekoitettu todellisiin tapahtumiin pohjautuvaan

aineistoon. Tästä syystä todellisesta Jeesuksesta ei tiedettäisi paljoakaan, eikä siksi voida sanoa kuka hän oli ja mitä hän edusti tai oliko hän ylipäätään olemassa.

Onko Jeesus ollut olemassa historiallisena henkilönä?

Epäilyt tästä voidaan kumota helposti historiallisen aineiston pohjalta. Uusi testamentti pitää sisällään runsaasti Jeesusta koskevaa historiallista aineistoa. Myös Raamatun ulkopuolisissa juutalaisissa ja roomalaisissa lähteissä kerrotaan Jeesuksesta.

Tärkein juutalainen lähde on Josefus. Josefus kirjoitti juutalaisten historiasta noin v. 90jKr. Hän kertoo, että Jerusalemin ylipappi erotettiin v. 62, koska hän kutsui laittomasti kokoon suuren neuvoston ja vei sen eteen Jeesuksen veljen Jaakobin ja muutamia muita, kun oli ennen sitä laatinut heitä vastaan syytöksen lain rikkomisesta ja antoi heidät kivitettäväksi. Josefus myös kirjoitti seuraavan kiistellyn tekstin: "Niihin aikoihin eli Jeesus, viisas mies, jos häntä nyt voidaan lainkaan kutsua tavalliseksi ihmiseksi. Sillä hän teki ihmeellisiä tekoja ja opetti sellaisia ihmisiä, jotka ottivat mielellään vastaan totuuden. Hän veti puolelleen runsaasti sekä juutalaisia että pakanoita. Hän oli Kristus. Ja kun Pilatus kansamme johtomiesten ehdotuksesta oli tuominnut hänet ristille, ne jotka olivat häntä rakastaneet alusta asti, eivätkä luopuneet hänestä, heille hän ilmestyi elävänä kolmantena päivänä. Tämän ja kymmentuhatta muuta ihanaa asiaa olivat Jumalan profeetat hänestä sanoneet. Eikä kristittyjen heimo, joka on saanut nimensä hänen mukaansa ole tähän päivään mennessä kadonnut"

Maininta Jeesuksen ylösnousemuksesta on leimattu kiistanalaiseksi, koska Josefus ei itse ollut kristitty. Sitä pidetään kristittyjen myöhempänä lisäyksenä. Kaikissa säilyneissä käsikirjoituksissa teksti on kuitenkin yhtäläinen.

Roomalainen Tacitus kirjoitti vuonna 115 seuraavasti: "Lopettaakseen nämä puheet Nero teki syntipukeiksi kansan kristityiksi nimittämät, rikostensa tähden vihatut henkilöt, ja rankaisi heitä valikoiduin kidutuksin. Nimitys oli saanut alkunsa Kristuksesta, jonka prokuraattori Pontius Pilatus oli teloituttanut Tiberiuksen aikana. Turmiollinen taikausko talttui hetkeksi mutta levisi sitten uudelleen, ei ainoastaan Juudeaan, jossa paha oli saanut alkunsa, vaan jopa Roomaankin. Kaikki inhottava ja hävettävä näet kerääntyy tänne ja viihtyy täällä."

Muita lähteitä ovat Thallus, Plinus nuorempi, Suetonius ja erilaiset rabbiinilähteet. Näistä lähteistä saatu kuva Jeesuksesta muistuttaa Raamatun antamaan kuvaan, eli ne vahvistavat Raamatun sanoman.

Kristinusko on siis historiallinen ilmiö, eikä ketään muuta henkilöä ole historiallisista dokumenteista ole voitu kaivaa esiin kristinuskon perustajaksi kuin Jeesus.

Kuinka luotettava tdistus on Raamattu yleensä ja evankeliumit erityisesti?

Mikä mies se Jeesus oikein oli? Kristinusko väittää syntyneensä ihmiskunnan historiassa tapahtuneen Jumalan toiminnan seurauksena. Siksi on aivan oikein kysellä historiallisia todisteita asiasta. Lähdetään nyt tutustumaan evankeliumien välittämään Jeesukseen.

Aluksi kirjalliset lähteet. Evankeliumeja pidetään todistuksina Jeesuksesta. Niitä koskien ensimmäinen kysymys kuuluu: ovatko evankeliumien kirjoittajat nimetty oikein? Itse

evankeliumeissahan ei ole tekijöiden nimeä. Tekijät olivat tradition mukaan Matteus, Markus, Luukas ja Johannes.

Matteus: Tullimies Leevi-Matteus, oli yksi apostoleista.

Markus: Johannes Markus, joka oli ollut Barnabaan ja Paavalin lähetysmatkalla vähän matkaa mukana, ja joka myöhemmin toimi Pieterin tulkkina.

Luukas: Paavalin tarkoittama "rakas lääkäri", joka seurasi Paavalia monilla matkoilla. Ja joka kirjoitti myöskin Apostolien teot.

Johannes: Alkuperäinen apostoli, yksi todellisista Jeesuksen sisäpiiriläisistä.

Edellä mainituista ainoastaan Johannesta voi pitää "kunnollisena" valintana kirjoittajaksi. Matteus oli tullimies. Tullimiehet toimivat yhteistyössä roomalaisten miehittäjien kanssa. Kunnan juutalainen piti Matteusta isänman petturina...ei siis mikään hyvä ja myyvä valinta kirjoittajaksi.

Markus ja Luukas taas eivät kuuluneet apostolien joukkoon. Tämä antaa painoa sille ajatukselle, että Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan kirjoittajat olivat juuri he itse, kuten perimätieto kertoo.

Sillä myöhemmin kirjoitetut, ns. apokryfikirjat, nimettiin aina jonkun kunnioitetun ja esimerkillisen henkilön mukaan, kuten Pietarin, Marian, Filippuksen ja Jaakobin mukaan.

Johannes taas oli yksi vaikutusvaltaisimmista apostoleista, siksi hänen evankeliuminsa saattaisi olla jonkun muun kirjoittama. Lisäpainoa tämä ajatus on saanut siitä, että n. 125 jKr. kirkkoisä Papias puhui sekä apostoli Johanneksesta että srk:n vanhimmasta Johanneksesta. Tekstiyhteydestä ei tosin selviä onko kyseessä kaksi eri ihmistä, vai yksi ja sama henkilö.

Muista evankelistaista samainen Papias sanoo seraavasti: Markus otti tarkasti muistiin Pietarin silminnäkijähavainnot. Matteuksen puolestaan tallensi Jeesuksen opetukset.

Irenaeus, noin vuodelta 180 jKr, vahvistaa tämän perimätiedon ja lisää, että Luukas, Paavalin seuralainen, laati kirjan siitä evankeliumista, mitä Paavali opetti. Irenaeus kertoo myöskin Johanneksen, Herran opetuslapsen, tuottaneen oman evankeliuminsa asuessaan elämänsä lopulla Efesossa.

Entä Q-lähde?

Q-lähde on oletus. Apostolien aikana oli vallalla kirjallinen suuntaus, jossa kunnioitettujen opettajien puheista koottiin parhaat palat kokoelmiksi....vertailukohtana vaikkapa Lutherin pöytäpuheisiin tai jonkun muusikon best of-levy.

Q-lähteen oletetaan siis olevan tällainen Jeesuksen parhaiden puheenparsien kokoelma. Ajatellaan, että Matteus ja Luukas käyttivät Markusta ja tätä oletettua kokoelmaa omien tekstiensä kokoamisessa. Q-lähde selittäisi miksi Matteuksella ja Luukkaalla on niin paljon yhteistä ainesta Markuksen lisäksi. Tietenkin heillä on sitten vielä täysin omaa tekstiä myöskin.

Q-lähteen olemassa olosta ei ole varmuutta, mutta jos se on olemassa, siten kuin tutkijat ajattelevat sen rakentuneen, sen antama kuva Jeesuksesta ei poikkeaisi evankeliumien antamasta Jeesuskuvasta.

Evankeliumien ajoituksesta

Yleensä evankeliumit ajoitetaan seuraavasti:

-Markus 70-luvulla

-Matteus ja Luukas 70 / 80 luvuilla

-Johannes 90 / 100 luvuilla

Ajoitus perustuu evankeliumeissa olevaan viittaukseen Jerusalemin tulevasta tuhosta (kts. esim. Mk. 13:1-). Koska tieteen mukaan tulevaa ei voida tietää, on Jeesuksen puheessa oleva profetia nähtävä jo tapahtuneen temppelin hävityksen jälkiselvittelynä. Puhe on myöhemmin sijoitettu Jeesuksen suuhun.

Mutta on kuitenkin olemassa vahvoja viitteitä toisenlaiseenkin ajoitukseen. Pidetään hyvin varmana sitä, että sama henkilö on kirjoittanut sekä apostolien teot että Luukkaan evankeliumin. Apostolien teot loppuvat ikään kuin kesken. Paavali jää vankina Roomaan. Mitä Paavalille tapahtui? Siihen ei löydy vastausta, vaikka samainen kirjoittaja kyllä kertoo muiden merkittävien henkilöiden kuolemasta, kuten Stefanoksen (apt. 7:54-) ja Jaakobin Johanneksen veljen (apt. 12:1). Koska Paavali tapettiin keisari Neron vainoissa ehkä vuonna 62 / 63 jKr, merkitsee tämä sitä, että apostolien teot kirjoitettiin jo 60-luvun alussa, ja Luukkaan evankeliumi jo ennen tätä...Ja muut evankeliumit, ehkä Johannesta lukuun ottamatta, myös vastaavasti aiemmin.

Evankeliumit eivät kuitenkaan ole vanhimmat tekstit UT:ssa. Paavalin kirjeet ovat vanhimmat. Paavalin tärkeimmät kirjeet on kirjoitettu viimeistään 50-luvulla. Kirjeistä käy ilmi, että Paavali oli käyttänyt apunaan vieläkin vanhempia lähteitä, kuten alkuseurakunnan uskontunnustuksia ja opinkohtia. Tärkein kohta tässä yhteydessä ehkä 1 Kor 15: 3-8.

Mietitäänpä hiukan Paavalia. Jeesuksen ristiinnaulitseminen tapahtui ilmeisti v. 30 jKr. Paavalin kääntymys ajoittuu ehkä vuoteen 32 jKr. Ensimmäinen tapaaminen apostolien kanssa tapahtui noin v. 35 jKr. Tapaamisen yhteydessä Paavali ilmeisesti sai apostolien käyttämän uskontunnustuksen käyttöönsä. Tämä tunnustus sisälsi ydinkohdat Jeesuksen kuolemasta meidän syntiemme puolesta ja listan niistä ihmisistä, joille Hän ilmestyi ylösnousseena. Kristillinen ylösnousemususkonuksen voi olettaa muotoillun kirjallisesti noin 2-5 vuoden sisään itse tapahtumasta.

Viime aikojen hittituote kirjallisuus- ja elokuvapuolella, eli Dan Brownin Da Vincin koodissa väitetään muuta. Kirjan kovimmat väitteet voidaan tiivistää seuraavaan luetteloon:

- (1) Evankeliumeita oli alun perin yli 80.
- (2) Kirkko valitsi niistä neljä 300-luvulla ja syrjäytti Jeesuksen inhimillisistä puolista kertovat gnostilaiset evankeliumit.
- (3) Jeesusta oli alun perin pidetty kuolevaisena profeettana, mutta Nikean kirkolliskokouksen päätöksellä 325 jKr. hänestä päätettiin tehdä Jumala.
- (4) Maria Magdalena oli Jeesuksen puoliso ja heillä oli yhteinen lapsi, jonka jälkeläisiä elää yhä.
- (5) Nämä tiedot perustuvat Nag Hammadin ja Kuolleen meren kirjakääröihin, jotka ovat varhaisimpia kristillisiä kirjoituksia.

Asiantuntijat ovat useaan otteeseen selvästi todenneet, että mikään edellä mainituista Da Vinci -koodin väitteistä ei pidä paikkaansa.

(1) Kirjoituksia, joita on kutsuttu tai voidaan laajassa merkityksessä kutsua evankeliumeiksi, on todella ollut muitakin kuin Uuteen testamenttiin talletetut. Vaikka kaikkein epämääräisimmätkin otettaisiin mukaan, niitä olisi kuitenkin korkeintaan noin 40.

(2) Erot alkuperäisten neljän ja muiden ns. evankeliumeiden välillä on alusta asti ollut selvä. Uuden testamentin evankeliumeista ei päätetty 300-luvulla, vaan ne olivat vakiinnuttaneet auktoriteettiasemansa jo toisen vuosisadan puolivälissä, jolloin gnostilaisia evankeliumeita tuskin oli vielä edes kirjoitettu. Tämä käy ilmi esim. Muratorin kaanonista, joka on n. 170 -180 jKr. sijoittuva UT:n kirjakokoelma. Muratorin kaanonissa ovat kutakuinkin kaikki nykyiset UT:n kirjat, mutta ei gnostilaisia "evankeliumeja".

(3) Oppi Jeesuksen jumaluudesta ja inhimillisyydestä vahvistettiin Nikean kirkolliskokouksessa, mutta sitä ei suinkaan keksitty siellä. Kyse oli sen ilmaisemisesta, minkä kristityt alusta asti olivat ymmärtäneet Jeesuksen opetusten ja Vanhan ja Uuden testamentin pyhien kirjoitusten perusteella.

(4) Missään vanhoissa teksteissä ei ole mitään mainintaa siitä, että Jeesuksella olisi ollut puoliso tai lapsi. Jos tällaisesta olisi ollut edes epäily, siitä olisi varmasti jäänyt viitteitä varhaiskristillisiin teksteihin. Tämä ajatus tosin on nyt uudestaan noussut esiin, kun elokuvaohjaaja John Cameron väittää, että Jeesuksen hauta olisi löydetty, ja että Jeesuksen ja Maria Magdaleenan jäänteet yhdessä heidän lapsensa ja sukulaistensa kanssa olisi tuossa haudassa. Palaan tähän asiaan myöhemmin.

(5) Da Vinci -koodissa esitetyillä väitteillä ei ole todellisuuspohjaa. Niillä ei ole mitään tekemistä Kuolleenmeren kirjakkääröjen kanssa, jotka olivat eristäytyneet esseelaisyhteisön tekstejä. Esseelaiset eivät hyväksyneet Jerusalemin temppele-kulttia, joka perustui aurinkoajanlaskuun. Vanha juutalainen ajanlasku perustui kuuajanlaskuun. Esseelaiset olivat vetäytyneet puhtaiden muodostamaan yhteisöön, joka eli kuuajan mukaan. Mutta eivät Dan Brownin väitteet perustu edes gnostilaisiin teksteihin. Gnostilaisiin ajatuksiin tutustutaan enemmän, kun puhun Juudaksen evankeliumista. Dan Brownin väitteet ovat yksinkertaisesti mielikuvituksen tuotetta.

Luotettavuustestit

1990-luvulla julkisuuteen nousi ns. Jeesus-seminaari. Se on muutamien UT:n tutkijoiden itse perustama ryhmä. Ryhmäläiset pyrkivät selvittämään onko Jeesus todella itse puhunut ne asiat, jotka evankeliumeissa on pantu hänen suuhunsa. He äänestävät asiasta erivärisillä helmillä. Punainen helmi on "kyllä", vaaleanpunainen on "ehkä", harmaa on "idea on samantapainen, mutta ei sanonut" ja musta on "ei".

Lopulta osallistujat päätyivät siihen, että Jeesus ei ollut sanonut 82%:ia niistä asioista, jotka evankeliumissa laitetaan Hänen suuhunsa...ja ainoastaan 2%:ia on aitoa Jeesuksen puhetta. Esimerkiksi Isä meidän-rukouksessa vain sanat "Isä meidän" olisivat Jeesukselta.

Jeesus-seminarilaiset edustavat pientä tutkijoiden joukkoa, joka on saanut suhteettoman paljon huomiota osakseen. Heidän lähtöoletuksensa ovat normaalin historian tutkimuksen vastaisia. Esimerkiksi heidän käyttämänsä "erilaisuuden kriteeri" merkitsee käytännössä sitä, että vain ne Jeesuksen sanat, jotka eroavat muiden rakkien, tai myöhemmän srk:n käyttämistä ilmauksista, voivat olla Jeesukselta. Ongelmana tässä on se, että Jeesus oli juutalainen, ja hänen opetustensa pohjalle rakennettiin kristillinen seurakunta. Olisi melko ihmeellistä, jos hän ei kuulostaisi juutalaiselta tai kristityltä.

Toinen käytetty kriteeri oli "moninkertaisen todistuksen kriteeri". Eli jokin asia on Jeesuksen sanomaa vain jos se voidaan varmistaa useammasta lähteestä (Matteus, Markus ja Luukas lasketaan yhdeksi lähteeksi). Tämäkin kriteeri on ongelmallinen, koska suurin osa muinaishistoriaa perustuu yksittäisiin lähteisiin. Samoilla kriteereillä meidän pitäisi pyyhkiä suuri osa yleistä maailmanhistoriaa pois historiankirjoista.

Jeesus-seminarilaiset ovat lähtökohdiltaan naturalisteja. Naturalistisen ajattelun mukaan mitään ainutlaatuaista ja yliluonnollista ei voi olla oikeasti olemassa. Siksi Jeesuksenkin täytyy olla luonnollinen ihminen, josta kerrotuille tarinoille ja myyteille löytyy vertailukohtia historiasta.

Eräs yleisesti käytetty vertailukohta on Apollonius Tyanalainen. Apollonius eli ensimmäisellä vuosisadalta ja hänen väitetään parantaneen ihmisiä ja ajaneen pahoja henkiä pois. Lisäksi hänen sanotaan herättäneen henkiin nuoren tytön ja ilmestyneen joillekin seuraajilleen kuolemansa jälkeen.

Onko tässä "toinen jeesus", vai onko kyse pelkästä legendasta...Eli eikö silloin Jeesuskin ole pelkkä legenda? Katsotaan tarkemmin asiaa:

- 1) Apolloniuksesta kirjoittanut Philostratus kirjoitti tarinan n. 150 vuotta Apolloniuksen kuoleman jälkeen - evankeliumit kirjoitettiin Jeesuksen tunteneiden ihmisten eläessä.
- 2) Apolloniuksesta kertoo yksi lähde - evankeliumeja on neljä, ja lisäksi on useita evankeliumien ulkopuolisia lähteitä.
- 3) Philostratus sai keisarinnaalta toimeksiannon kirjoittaa Apolloniuksen elämäkerran, koska keisarinna halusi omistaa tälle tempelin. Eli kyseessä oli tilaustyö, josta tekijä saattoi odottaa itselleen huomattavia palkkioita, mikäli tarina miellyttäisi - Evankeliumin kirjoittajat taas odottivat vain vainoja.
- 4) Philostratos kirjoitti Kappadokiassa 200-luvulla. Siellä oli ollut kristinuskoa jo pitkään, ja on ilmeistä, että kirjoittaja tunsikin kertomukset Jeesuksesta ja käytti niitä hyödykseen.

Toinen hämäävä yhtäläisyys löytyy Jeesuksen ja antiikin mysteeriuskontojen välillä. Varsinkin tarinat jumalien kuolemasta ja ylösnousemisesta ovat herättäneet kiinnostusta nykyisten spiritualistien keskuudessa.

Eroja kuitenkin on. Esimerkiksi mysteeriuskontojen tarinat on aina sidottu luonnollisen elämän kiertokulkuun. Eikä niissä tarinoissa tapahtumia sidota samalla tavalla tarkasti historian kuin Jeesuksen ylösnousemuskertomuksessa.

Rooman ajan uskomuksia tutkimalla on todettu, että jos uskonnoissa on lainattu jotakin omaan uskontoon, niin lainaussuunta on ollut kristinuskosta mysteeriuskontoihin päin. Ilmeisesti kristinuskosta on ollut niin voimakas uusi tekijä, että mysteeriuskontoja on "päivitetty".

Syventelyä

Evankeliumit ovat ilosanoma Kristuksesta. Todistajia Hänestä. On siis asiallista ottaa käyttöön amerikkalaisessa oikeusistuimessa toimivien asianajajien tuntemat kahdeksan eri testiä, joilla tarkastetaan todistajien luotettavuus. Sovelletaan niitä nyt evankeliumeihin.

1) Tarkoitustesti:

Oliko evankeliumin kirjoittajien tarkoitus kirjoittaa historian tapahtumat totuudenmukaisesti? Vastaus on kyllä. (Luukas 1:1-4, Johannes 20:31). Evankeliumit on kirjoitettu suorasanaisesti, niissä ei ole mytologista rakentelua. Toisaalta ensimmäiset kristityt olivat juutalaisia ja juutalaisilla oli monen vuosisadan kokemus profeettojen puheiden muistiin kirjoittamisesta. Profettojen puheet piti tallentaa tarkasti, että myöhemmin voitaisiin tietää toteutuiko puhe, vai oliko kyse väärästä profetasta. Ei ole mitään syytä olettaa, että Jeesuksen kohdalla olisi poikettu tuosta tarkkuudesta.

Evankeliumit eivät tosin ole nykyisten elämäkertojen kaltaisia, koska antiikin ajan elämäkerrassa kerrottiin lähinnä niistä asioista, jotka olivat esimerkillisiä, kuvaavia, avuksi toisille ihmisille, tai auttoivat ymmärtämään aikakautta. Siksi esimerkiksi jonkun henkilön lapsuuden tapahtumien muistiin merkitseminen ei ollut tärkeää.

2) Kyvykkyysteksti:

Eli miten voimme olla varmoja siitä, että Jeesuksen elämää ja opetuksia koskevat tiedot pystyttiin säilyttämään "puhtaina" kirjoittamisajankohtaan asti? Noin 2000 vuotta sitten ei ollut painokoneita tai tietokoneita. Asiat painettiin muistiin. Asiat esitettiin usein runomuodossa tai tarkoin rakennettuina kertomuksina. Tärkeimmät asiat toistettiin eri yhteyksissä monet kerrat. Tämä kaikki auttoi muistissa pitämistä. Sitä paitsi, kun koko kulttuuri rakentui muistitiedon varaan, ihmiset

virittyivät siinä suhteessa hyvinkin huimiin suorituksiin. Mutta tosiasia on sekin, että ulkomuistista toistettuihin kertomuksiin suhtauduttiin antiikissa tietyllä tapaa joustavasti. Kulttuuritutkimuksissa on todettu, että suullista perinnettä arvostavissa kulttuureissa 10-40% pyhien perinteiden sullisesti kerrottujen tarinoiden sisällöstä saattoi vaihdella...MUTTA kertomuksissa oli aina tietyt keskeiset osat, joita ei koskaan muuteltu. Lisäksi kuulijat tunsivat nuo tarinat hyvin, ja jos kertoja alkoi puhua omiaan, oikaisivat kuulijat häntä. Tuo sama 10-40 prosenttia-luku löytyy myöskin synoptisten evankeliumien kertomuksia vertailtaessa.

3) Luonnetesti

Eli pysyykö kirjoittaja totuudessa, vai onko viitteitä moraalittomuudesta? Mitä ilmeisimmin varhaiset kristityt, myös evankeliumin kirjoittajat läpäisevät tämän testin. He elivät uskonsa mukaisesti. Yhdestätoista jäljelle jääneestä opetuslapsesta 10 kärsi marttyyrikuoleman opettaessaan Jeesuksen oppeja... ja samoin kärsivät monet muut nimettömiksi jääneet marttyyrit. Ja lisäksi Jeesus itse oli kehoittanut heitä suurimpaan mahdolliseen rehellisyyteen.

4) Johdonmukaisuustesti

Eli antavatko evankeliumit johdonmukaisen kuvauksen tapahtumista? Alustavasti näyttää siltä, etteivät anna... mutta kun evankeliumeille sallitaan samanlaiset "säännöt" kuin muillekin antiikin puhetraditioihin perustuvilla kertomuksilla, muuttuu kuva toisenlaiseksi. Antiikin aikana tärkeintä tapahtumien ja puheiden kuvauksissa oli ajatus, puhujan ja tekijän "ääni"... sanataikka toistaminen ei ollut oleellista. Evankeliumit ovat antiikin mittapuulla hyvin luotettavia ja johdonmukaisia. Esimerkkinä tästä vaikkapa Jeesuksen sukuluettelot Matteuksen evankeliumissa. Tämähän on yksi "klassikko" alallaan. Matteuksen luettelo ei mene yksi yhteen muualla Raamatussa kerrotun kanssa. Mutta juutalaisissa sukuleteloissa ei yritettykään esittää jokaista sukupolvea, vaan lähinnä merkittävimmät suvun edustajat. Esim. Daavid mainittiin aina. Lisäksi Matteus selvästi pyrki 14 sukupolven jaksoihin, ja jaksotti luettelonsa sen mukaisesti. Aabrahamista Davidiin, Davidista pakkosiirtolaisuuteen ja pakkosiirtolaisuudesta Tätä ei antiikin sääntöjen mukaan voi pitää virheenä.

5) Puolueellisuustesti

Olivatko evankelistat puolueellisia ja hyötyivätkö he asioiden vääristelystä? Ottaen huomioon kuinka paljon Jeesuksen seuraajat joutuivat kärsimään hyljeksyntää ja suoranaista vainoa, eivät he ainakaan hyötynet. Tietyissä mielessä he olivat puolueellisia, mutta niinhän kaikki antiikin kirjoittajat olivat. Mitään ei kannattanut kirjoittaa, jos siitä ei ollut esikuvaksi tai opetuksiksi. Antiikin kirjallisuus oli aina ideologista. Kukaan ei kirjoittanut historiaa ilman tietoista päämäärää. Tämä pätee myös evankeliumeihin. Koska siitä huolimatta muita antiikin tekstejä pidetään luotettavina historian lähteinä, tämän täytyy päteä evankeliumeihinkin. Varsinkin kun, kristityt väittivät Jumalan tulleen Jeesuksessa osaksi tämän maailman historiaa. Sellainen väite vaatii äärimmäisen tarkkaa historian totuudellista kuvausta...muutenhan kyse olisi Jumalan pilkasta. Nykyaikana, jolloin yksilöllisyyden korostus on mennyt niin pitkälle, että voidaan sanoa: "Kyllä minä uskon jumalaan, mutta en kirkon/Raamatun opettamaan", on vaikea ymmärtää Jumalan pilkan vakavuutta. Nykyään ihmiset rakentavat itselleen design-jumalaa...Miten he silloin voisivatkaan ymmärtää sitä pyhyiden edessä tunnettua kunnioitettavaa pelkoa, joka esti omien design-jumaluuksien luomisen antiikin ajan juutalaisissa ja varhaiskristityissä.

6) Peittelytesti

Kertoessaan tapahtumista ihmiset haluavat peittää itselleen epäedulliset piirteet asioissa. Toimivatko evankeliumin kirjoittajat näin? Evankeliumeissa on paljon ns. kovia kohtia ... esim. vuorisaarnassa: "Olkaa täydelliset". Ei sellaista asiaa keksitä, sillä ne kohdat asettavat kristityt sellaisen peilin eteen, ettei tahratonta ja virheetöntä kristittyä löydy. Toisaalta Jeesuksesta itsestään tuodaan esille asioita, joita voidaan pitää heikkouksina. Esim. MK 6:5 Jeesus ei pystynyt tekemään Samariassa montaa ihmettä, MK 13:22 Jeesus ei tiedä tulevan paluunsa päivää. Toisalta kuka olisi voinut omasta päästään myöskään keksiä Jeesukseen suuhun ristillä sanat: "Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?" Markus oli Pietarin tulkki, mutta juuri Markusen evankeliumissa tuodaan eniten esille Pietarin töppäyksiä. Listaa voisi jatkaakin, mutta eiköhän se jo selvinnyt, ettei peittelyä ollut.

7) Vahvistustesti

Eli onko evankeliumissa mainittuja yksittäisiä tietoja, kuten ihmisten olemassa oloa, paikoja tms. vahvistettu todella olleiksi ja oikeiksi? Vastaus on kyllä. Esimerkkejä on paljon. Yksi on se, että Jeesuksen aikaisen ylipappi Kaifaan luuarkku on löydetty. Samoin se Siiloan lammikko, jonka luona Jeesus paransi ramman jne. Luukasta antamia tietoja on tutkittu erityisen paljon, ehkä siksi, että hän itse on sanonut ottaneensa asioista tarkoin selkoa. Norman Geisler toteaa Luukkaasta, että hän tutki Luukkaan maininnat 32 maasta 54 kaupungista ja 9 saaresta, eikä löytänyt yhtään virhettä Mielenkiintoinen on myöskin Luukkaan evankeliumin toisessa luvussa oleva teksti verollepanosta. Joosef otti Marian kihlattunsa, joka oli raskaana, ja lähti Beetlehemiin. Daavidin suvun kotipaikka oli Beetlehem. Joosef oli Daavidin sukuun kuuluva. Väestönlaku aloitettiin siis käskemällä ihmiset sukujensa kotipaikkaan, että heidät saattoi luetteloida. Kummallinen aloitus verotukselle, mutta historiallisesti tosi. Esimerkkinä tästä 104 jKr. kirjoitettu virallinen määräys, jossa Egyptin prefekti Gaius Vibius Maximus antaa vastaavan käskyn ihmisten mennä luetteloitaviksi kotikaupunkeihinsä. Verollepano tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. © Quirinius aloitti kuitenkin Syyrian käskynhaltijana vasta 6 jKr! Miten siis Luukas voi sanoa verollepanon tapahtuneen Quiriniuksen aikana. Vaihtoehtoja on kolme. 1) On kaksi Quiriniusta. On löydetty kolikko, jossa olevan kirjoituksen mukaan joku Quirinius on toiminut Syyrian ja Kilikian prokonsulina vuodesta 11 eKr. aina Herodoksen kuolemaan asti. Eli kahdella ihmisellä olisi sama nimi...Ei lainkaa mahdotonta. 2) Tai kyse on samasta Quiriniuksesta, mutta hän olisi hallinnut Syyriaa kahteen eri otteeseen...Ei lainkaan mahdotonta. 3) Lisäksi teksti voidaan alkukielellä lukea myöskin niin, että verollepano tapahtui ennen kuin Quirinius oli Syyrian käskynhaltijana...Ei lainkaan mahdotonta. Eli Luukas on luotettava.

Arkeologia ei ole tuonut esiin mitään sellaista, joka olisi selvästi ristiriidassa Raamatun kanssa...toki erilaisia tulkintoja voi olla.

8) Todistajien erilaisuustesti

Oliko tapahtumapaikalla muita todistajia, jotka olisivat voineet vastustaa tai korjata evankelistojen mahdolliset virheet ja vääristelmät? Monilla ihmisillä olisi ollut syy viedä uudelta liikkeeltä uskottavuus, jos olisivat pystyneet. Mutta vastustajat eivät esimerkiksi koskaan kiistäneet Jeesuksen tehneen ihmeitä. He vain kyseenalaistivat sen mistä Jeesus sai voimansa ihmeisiin. Eli muita ihmisiä oli, mutta korjauksia ei.

Ovatko evankeliumit säilyneet muuttumattomina?

Se on seuraava pohdittava kysymys. Jotain taustaa teksteistä yleensä: Meillä ei ole

käytössämme yhtään ainoaa alkuperäistä UT:n tekstiä. Alkuperäiset tekstit kirjoitettiin helposti saatavalle, halvalla papyrukselle. Papyrus oli nopeasti kuluva, joten alkuperäiset kirjoitukset ovat käytössä puhki kuluneet ja hävinneet. Mutta juuri tuosta samaisesta syystä tärkeiksi koettuja papyrustekstejä kopioitiin ahkerasti. Näin on asia UT:n tekstienkin suhteen. Mutta eikö kopioitaessa sattunut virheitä? Niitä UT:n kopioita, jotka ovat ajallisesti lähellä alkuperäisten tekstien kirjoitusaikaa, on säilynyt noin 6000 kpl:tta. Nämä erilaiset kopiot ovat lähes 100%:sti samanlaisia keskenään. Tilastollisesti vedetty johtopäätös kuuluu: UT:n teksti on 99,5%:sti puhdasta. Eli suomeksi; puolet yhden prosentin tekstiaineksesta riitelee jotenkin keskenään. Ja kun tuota puolikasta prosenttia tarkastelee lähemmin, huomaa suurimman osan "virheistä" olevan merkityksettömiä. Esimerkiksi jossain tekstissä on käytetty nimenä Jeesus ja toisessa Jeesus Kristus. Tuntemme UT ja ylipäätään koko Raamattu on käsittämättömän tarkasti säilynyt tekstikokoelma. Koko Raamattua ajatellen vain yhdessä promillessa (1/1000) tekstiä on jotain muunnoksia, eli Raamattu olisi 98,5% täysin puhdas alkuperäistekstin mukaan.

5) **Mutta onko Raamatun ulkopuolelle jätetty muita merkittäviä tekstejä?**

Nykyään alkaa kuulla ja nähdä juttuja muista evankeliumeista, jotka olisi valtapoliittisista syistä jätetty Raamatun ulkopuolelle. Kohistaan Filippuksen ja Marian evankeliumeista, Egyptiläisestä evankeliumista ja joulun aikaan varsinkin Juudaksen evankeliumista. Kyseinen Juudaksen evankeliumi-kirjoitus löydettiin Egyptissä 1970-luvulla. 1983 Genevessä sitä tarjottiin ostettavaksi. Käsikirjoitukseen kuului Juudaksen evankeliumin lisäksi kolme muutakin osaa; Pietarin kirje Filippukselle, Jaakobin ilmestys ja katkelma kirjoituksesta Allogenes. Egyptiläinen antiikkikauppias yritti myydä käsikirjoitusta 3 miljoonan dollarin hintaan eikä onnistunut. Myöhemmin kauppias jätti sen 16 vuodeksi pankin tallelokeroon, jossa se lähes tuhoutui. Viimein se myytiin Sveitsin Baselissa olevalle Maecenas-säätiölle. National Geographic Society, joka tekee yhteistyötä ko. säätiön kanssa, pääsi osallistumaan käsikirjoituksen säilyttämistyöhön ja kääntämiseen. Käsikirjoituksen ikä on nyt määritelty viidellä eri menetelmällä ja sen ikä ajoittuu vuosien 220 - 340 jKr. välille. Se on ilmeisesti kopio vanhemmasta alkuperäistekstistä (n. 180jKr?). National Geographic'in dokumentti väitti löytöä vuosisadan merkittävimmäksi arkeologiseksi löydöksi, joka pakottaa arvioimaan kristinuskon alkuaikoja uudesta näkökulmasta...Rohkenen olla eri mieltä. Juudaksen evankeliumi on gnostilainen teksti, ei kristillinen...Juudaksen evankeliumi ei varsinaisesti keskity Juudas Iskariotiin, vaan sen tärkein anti on gnostilaisen maailmansynty-opin esittely. Gnostilaisten mukaan VT:n Jumala, Jahve, oli paha ja epäpätevä jumala. Gnostilaisessa Filippuksen evankeliumissa tätä asiaa kuvataan:"Maailma tuli olemassa olevaksi virheen kautta. Sillä hän, joka loi sen, halusi siitä katoamatoman ja kuolemattoman. Hän ei saavuttanut haluamansa. Varsinainen perimmäinen jumala oli toinen nimeltä mainitsematon jumaluus. Egyptiläisten evankeliumissa tuosta perimmäisestä todellisuudesta sanotaan, että kyse on iättömästä, saavuttamattomasta, käsittämättömästä Isästä; elävästä hiljaisuudesta, josta ei voi puhua. Tuo oikea jumaluus taistelee tämän mailman pahaa luojajumalaa vastaan. Koska Juudas apostoleista ainoana oli ymmärtänyt tämän, hän oli yksi ihmiskunnan suurista. Muita suuria olivat ne, jotka olivat älynneet nousta kapinaan tuota ilkeää jumaluutta vastaan...Kuten esimerkiksi luomiskertomuksen Käärme ja Eeva. (kuten maailman alkuperä-tekstissä kerrotaan). Juudaksen evankeliumia pidetään varhaisen gnostilaisen ryhmän, kainiittien, tekstinä...Heidän ajatuksistaan vastaan Lyonin piispa Irenaeus hyökkäsi omilla kirjoituksillaan v. 180. Kainiitit olivat ryhmä, joka ylisti veljenmurhaaja Kainia ja sodomalaisia Raamatun todellisina sankareina. Tähän sankarijoukkoon liitetään nyt myöskin Juudas Iskariot. Juudasta ylistetään sanomalla:"Sinä tulet olemaan suurempi kuin kukaan heistä (eli muista apostoleista). Sinä tulet uhraamaan sen miehen, johon minä (eli Kristus) olen pukeutunut." Tässä viitataan siihen gnostilaiseen käsitykseen, että sielu ja ruumis ovat

erillisiä. Sielu on henkinen ja hyvä, mutta ruumis on paha ja se on sielun vankila. Kristus-henki vain asui maallisessa ruumiissa, sen vankina, yrittäen vapautua siitä. Juudas ei siis pettänyt Kristusta, vaan auttoi tätä vapautumaan Jeesuksesta, jossa Kristus oli vankina. Toisin sanoen Juudas auttaa Kristusta kapinoimaan ja huijaamaan ilkeää luojajumalaa ja Jeesusta. Gnostilaisessa Johanneksen apokryfissä Kristuksen sanotaan rohkaisseen Aatamia ja Eevaa syömään hyvän ja pahan tiedon puusta. ...Tämä antaakin mielenkiintoisen viitteen siitä kuka gnostilaisten Kristus-hahmo oikein oli...Eli gnostilaisuudessa asiat esitetään juuri päin vastoin kuin mitä Raamattu kertoo tapahtumista. National Geographic'in ohjelma yrittää ujuttaa mieliin sellaisen käsityksen, että kirkon alkuvaiheita voi miettiä evoluution kaltaisena tapahtumasarjana. Että alun perin olisi ollut monia keskenään kilpailevia "kristinuskvoja", joista yksi jäi eloon. Samoin olisi ollut vähintään yli 30 keskenään kilpailevaa evankeliumia, joista Lyonin piispa Irenaeus olisi mielivaltaisesti valinnut neljä...ilmeisesti niiden helppolukuisuuden vuoksi. Näin ei ole. UT:n kirjojen valintakriteerit olivat täysin samat, kuin mitä uskontunnustuksessa sanotaan uskon kriteereiksi; katolisuus ja apostolisuus. Eli:

1) Kirjoitusten tuli olla tunnettuja koko kristillisessä maailmassa ja niiden tuli edustaa yhteisesti hyväksyttyä oppia, eli olla katolisia (se siitä "monimuotoisuudesta").

2) Kirjoitusten tuli olla peräisin apostoliselta ajalta ja niiden piti olla jonkun apostolin tai hänen lähipiiriinsä kuuluneen henkilön kirjoittamia. UT:iin valittiin siis kaikkein vanhimmat ja luotettavimmat Jeesuksesta kertovat dokumentit, ja kristillinen kirkko katsoi uskonsa tulevan esille juuri näissä valituissa teksteissä.

Mutta on vielä eräs asia, joka tuli esille vähän aikaa sitten...

Onko Jeesuksen perheen hauta löydetty Jerusalemissa? (Perustuu Timo Eskolan artikkeliin. STI:n verkkosivuilta) Elokuvaohjaaja James Cameron on tehnyt dokumenttiohjelman Jerusalemissa jo vuosia sitten löytyneestä haudasta, jossa Cameron väittää olevan Joosefin pojaksi nimetyn Jeesuksen luuarkun. Haudassa on hänen mukaansa myös Jeesuksen vaimon, Magdalan Marian luut. Lisäksi sieltä löytyy Juudaksen, Jeesuksen pojan luuarkku. Löytöjä on pyritty todistelemaan DNA-tutkimuksin ja arkkujen kemiallisin testauksin. Arkut löytyivät alunperin maaliskuussa 1980. Jerusalemilaiset arkeologit eivät kiinnittäneet niihin sen ihmeemmin huomiota, koska niissä olevat nimet olivat tavallisia juutalaisia nimiä antiikin aikana. Vasta filmiväki yhdisti haudasta löydetty nimet Raamattuun. Professori Richard Bauckham on tutkinut Talpiotin arkuissa esiintyneet nimet Rahmanin ossuari-katalogin (luuarkku-luettelon) avulla. Tarkasteltuja nimiä on kuusi:

- Mariamenou-Mara (kaksiosainen naisen nimi Mariamenon-Martta)
- Jehuda Jeshuan poika (Juuda Jeesuksen poika)
- Matia (Matteus)
- Jeshua Jehosefin poika (Jeesus Joosefin poika)
- Jose (lyhenne nimestä Joosef)
- Maria (lyhyt muoto nimestä Mariam, siis suomeksi Maria)

Kyse on perhehaudasta, joka sisältää suvun jäseniä ilmeisesti neljästä sukupolvesta. Hautaa on käytetty kauan, ja siksi siellä oli kymmeniä luuarkkuja. Tämä on ensimmäinen "mutta"-kohta. Raamatun mukaan Jeesuksen perheenjäseniä oleskeli Jerusalemissa vain noin kolmenkymmenen vuoden ajan. Jeesuksen kuoleman jälkeen Jeesuksen Jaakob-veli oli srk:n johtaja. Jaakob kärsi marttyyrikuoleman vuonna 62. Uudessa testamentissa mainittuun Jeesuksen perheeseen liittyviä nimiä ovat haudassa tarkalleen ottaen vain kaksi; Jeesuksen ja Marian nimet. Jeesuksen veljeksi mainitun Joosefin (Mark. 6:3) nimi on tosin myös

todennäköisesti listassa. Sitten toinen "mutta"-kohta. Elokuvan tekijöiden mukaan yhdessä arkussa oleva, jostain syystä kreikaksi kirjoitettu nimi Mariamenou, olisi alun perin Magdalan Marian nimi. Bauckham toteaa, että genetiivirakenteesta purettu nimi on kuitenkin Mariamenon, jonka ainoa tunnettu antiikin lähivastine on muoto Mariamene. Mariamme-nimi esiintyy apokryfisessä Filippoksen evankeliumissa Filippoksen sisaren nimenä. Elokuvan tekijät tosin vetoavat siihen, että myöhäisissä gnostilaisissa teksteissä Magdalan Mariasta käytetään toisinaan nimitystä Mariamme. Mutta tuo nimen muoto ei ole sama kuin hautalöydön muoto Mariamenon. Kaikkien muotojen taustalla on toki alun perin Maria-nimen muoto Mariam. Lisäksi voi huomata, että missään alkuperäisessä ensimmäisen vuosisadan lähteessä Magdalan Mariaa ei mainita nimellä Mariamme.

Miksi nimi sitten kirjoitettiin kreikaksi? Professori Ben Witherington toteaa, että kielen vaihtuminen on yleensä merkki siitä, että henkilö ajoittuu nuorempaan hellenistiseen kauteen tai hänen oma perheensä on ollut hellenistijuutalainen, kreikkaa puhunut perhe. Edelleen voidaan päätellä, että hautaa on käytetty pitkään vuoden 70, eli Jerusalemin temppelin hävityksen jälkeen. Tuona aikana kristityt olivat jo paenneet Jerusalemita ja siirtyneet muihin kaupunkeihin asumaan.

Entäpä sitten nimien yleisyys? Antiikin Israelista tunnetaan eri lähteiden perusteella noin 3000 eri henkilön nimeä. Näistä Joosef-nimisiä on yli 200. Jeesuksia tunnetaan vajaat 100. Naisten nimissä Maria on prosentuaalisesti kaikkein suosituin, yli 21 prosentilla. Arkuissa esiintyneiden nimien yleisyys on peruste sille, että arkeologit eivät ole aikoinaan kiinnittäneet erityistä huomiota Talpiotin arkkuihin. Ne eivät poikkea muiden löydösten arkuista. Jeesuksen ja Marian nimet esiintyvät joissain arkuissa, mutta niiden ympärillä on lukemattomia muita arkuja, joilla ei ole mitään yhtymäkohtaa Raamatun teksteihin.

Esimerkki toisenlaisesta tulkinnasta:

Pelkästään vilkaisemalla jotain yleistä Uuden testamentin arkeologian oppikirjaa Cameron olisi voinut Jerusalemin luuarkkuihin vedoten ehdottaa, että Jeesus olikin naimisissa Salomen kanssa ja antoi tyttärelleen nimeksi Safira. Tai ehkä Jeesus olikin naimisissa Martan kanssa ja heidän lapsensa nimi oli Natanael? Perhehauta olisi löydettävissä samoin perustein kuin Cameronin nykyisessä dokumentissa. Cameron haluaa kuitenkin jatkaa Da Vinci -koodin rakentamaa uusgnostilaista myyttiä Jeesuksen ja Magdalan Marian liitosta. Koko ajatus on kirjailija Dan Brownin ja hänen ystäviensä keksintöä. Uusi teoria Jeesuksen sukuhaudasta on siten pelkkää populismia.

Oliko Jeesus Messias?

Messiaan piti täyttää profetiat, täyttääkö Jeesus? Jeesuksesta sanotaan, että hän olisi täyttänyt lähes kolme sataa VT:n profetiaa. Se olisi järkyttävä määrä, sillä jo kahdeksan profetian toteutumisen mahdollisuus on yksi sadasta miljoonasta miljardista.

Todennäkyisyyslaskelmat kertovat, että on täysin mahdotonta, että joku täyttäisi ennustukset...Mutta silti Jeesus teki niin. On toki väitetty, että evankeliumin kirjoittajat ovat muunnelleet kertomuksia siten, että Jeesus näyttäisi täyttävän profetiat. Tämä ei tunnu todennäköiseltä, sillä miksi profetioista kirjoittanut Matteus olisi suostunut surmattavaksi myöhemmin valheeksi tietämiensä asioiden vuoksi. Ja miksi juutalaisten Talmud ei kertaakaan sano, että UT:n viittaukset profetioiden täyttymiseen, ovat väärää, vaikka siellä muuten on halventavia viittauksia Jeesukseen. Jotkut skeptikot ovat ehdottaneet, että Jeesus tunsu profetioit ja keinotteli elämänsä siihen pisteeseen, täytti profetiat. Tämä voisi olla totta muutaman profetian kohdalla, kuten sen, että Messias ratsastaa aasilla Jerusalemiin. Mutta joidenkin toisten "järjesteleminen" olisi ollut mahdotonta. Kuten esi-isien hankkiminen, syntymäpaikan tai teloitustavan varmistaminen.

Tunnistammeko Jeesuksessa Jumalan?

Sitä tietenkin voi kysellä itseltään, että ovatko varhaiset kristityt tulkinneet väärin jotakin. Mikäli tätä epäilee, on syytä itse tutkia asioita, ja ottaa selville, UT:n mukaan asioista ei kuitenkaan ole epäilystä.

Jeesus oli:

Kaikkietävä - Joh16:30 (Me ymmärrämme nyt, että sinä tiedät kaiken.)

Kaikkiällä läsnäoleva - Matt. 28:20 (Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti) ja Matt.18:20 (Siellä missä 2 tai 3 on koolla minun nimessäni, minä olen heidän keskellään.)

Kaikkialtias - Matt. 28: 18 (Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä)

Iankaikkinen - Joh. 1:1 (Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala.)

Muuttumaton - Hebr. 13:8 (Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja huomenna)

Jeesus oli mitä sanoi olevansa. Mutta kaikki edellä kerrottu on pelkkää puhetta, josta ei ole hyötyä sinällään, tarvitaan jotain muuta. Tarvitaan henkilökohtainen suhde Häneen.

Eli Joh. 7:17 sanoin: Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani.

Kehoitin kaikkia ottamaan Raamatun käteen ja aloittamaan tutustumisen. Aamen!